

เป็นกรรมการสหกรณ์ เป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ

นาย อ.
ผู้ฟ้องคดี

ฟ้อง

คณะกรรมการศึกษาธิการ
จังหวัดนนทบุรี

ที่ 1

ศึกษาธิการจังหวัดนนทบุรี

ที่ 2

คณะกรรมการข้าราชการครู
และบุคลากรทางการศึกษา

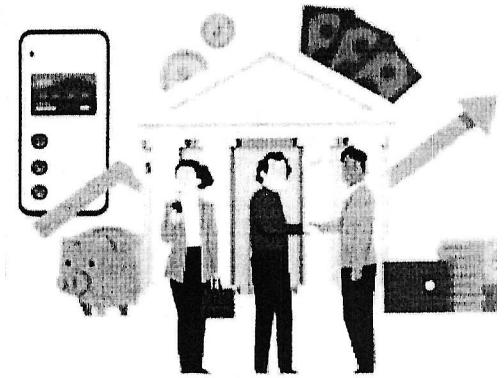
ที่ 3

เลขาธิการคณะกรรมการ
ข้าราชการครูและบุคลากร
ทางการศึกษา

ที่ 4

ผู้ถูกฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดีเป็นอดีตข้าราชการครูและได้รับการเลือกเป็นประธานกรรมการสหกรณ์ออมทรัพย์ครู น. จำกัด ถูกสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ กรณีนำเงินของสมาชิกไปลงทุนซื้อสลากกินแบ่งรัฐบาล โดยชำระเงินค่าซื้อสลากไปก่อน ต่อมาผู้ขายไม่ส่งมอบสลากและไม่ชำระเงินคืน ทำให้สหกรณ์ได้รับความเสียหาย

ผู้ฟ้องคดีขอทรัพย์สินคืนจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ 4 แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 เพิกเฉย จึงยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลาง แต่ศาลพิพากษายกฟ้อง

จึงยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด และขอให้ศาลเพิกถอนคำสั่งลงโทษ โดยอ้างว่า สหกรณ์ออมทรัพย์ครู ไม่ใช่ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐ ไม่ได้สังกัดส่วนราชการในพื้นที่การศึกษา ไม่ถือเป็นการดำเนินงานทางปกครอง ความผิดพลาดหรือความบกพร่องจากการดำเนินกิจการของสหกรณ์ ไม่ใช่เป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการในฐานะเจ้าหน้าที่ของรัฐและไม่เป็นความผิดวินัย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 จึงไม่มีอำนาจตรวจสอบการดำเนินการของสหกรณ์ รวมทั้งดำเนินการทางวินัยผู้ฟ้องคดี

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อบ. 146/2565

แม้สหกรณ์ออมทรัพย์ครูมิใช่หน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทางปกครองหรือให้ดำเนินกิจการทางปกครองที่จะถือว่าเป็นหน่วยงานทางปกครองตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 และงานที่ปฏิบัติแยกต่างหากจากงานของส่วนราชการตามปกติ แต่สหกรณ์จัดตั้งขึ้นเพื่อช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกแก่ข้าราชการเพื่อประโยชน์ในการดำรงชีพ นอกเหนือจากสวัสดิการที่ทางราชการจัดไว้ ซึ่งส่วนราชการมีอำนาจพิจารณาอนุมัติให้ใช้ที่ดิน ทรัพย์สิน อาคาร สถานที่ การใช้น้ำ กระแสไฟฟ้า หรือสิ่งสาธารณูปโภคอื่นของส่วนราชการ หรือการสนับสนุนให้ส่วนราชการรับรองให้ข้าราชการหรือลูกจ้างเป็นสมาชิกสหกรณ์ หรือหักเงินเดือนของข้าราชการหรือลูกจ้างเพื่อชำระค่าหุ้นสหกรณ์ การจัดตั้งสหกรณ์จึงอยู่ในความหมายของการจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการตามข้อ 4 ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการ พ.ศ. 2547

ดังนั้น การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีในฐานะประธานกรรมการดำเนินการสหกรณ์ น. จำกัด จึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ผู้ฟ้องคดีย่อมมีหน้าที่ต้องรักษาวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 โดยเคร่งครัด เมื่อการกระทำของผู้ฟ้องคดีมีมูลอันควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 ในฐานะผู้บังคับบัญชาจึงมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดี ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น

การกระทำของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ อันเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบแบบแผนของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง รวมทั้งเป็นการกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือการกระทำอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง อันเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 84 วรรคสาม มาตรา 85 วรรคสอง และมาตรา 94 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 สั่งลงโทษไล่ออกจากราชการจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว